

Поет (Я жду, коли надійде хвиля)

Михайль Семенко

Я жду, коли надійде хвиля
І мою душу підхватить бурун.
Я не люблю, коли поруч — мила,
Я під моїми ногами — ґрунт.

Мое серце прагне неіснуючих квітів.
Мое серце квітне у болях шукань.
Я не сам, я не сам на світі —
Моя буря у фарбах світань.

Я люблюсь безсюжетністю бурі,
Сила — мій динамічний сюжет.
Мій світ — в тонкій мініатюрі,
Я — беззразковості поет.